

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

244

Vragen van het lid **Marcouch** (PvdA) aan de minister van Veiligheid en Justitie over *het bericht dat winkeliers moeten opdraaien voor letsel dat personeel bij een overval oploopt* (ingezonden 3 september 2012).

Antwoord van minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 9 oktober 2012) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2012–2013, nr. 93

Vraag 1

Kent u het bericht «Winkelier draait op voor letsel personeel bij overval»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat in voorkomende gevallen werkgevers die te maken hebben gekregen met overvallen of andere vormen van criminaliteit waarbij hun werknemer letselschade heeft opgelopen, financieel aansprakelijk kunnen worden gesteld voor die schade? Zo ja, hoe vaak gebeurt dat naar uw schatting? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2

Het is inderdaad mogelijk dat de werkgever aansprakelijk wordt gesteld door de werknemer voor (letsel)schade. Daarbij moet onderscheid worden gemaakt in de grondslag voor de aansprakelijkheidsstelling. De grond voor de aansprakelijkheid van de werkgever kan gelegen zijn in het feit dat deze zich niet als een «goed werkgever» heeft gedragen en zijn zorgplicht jegens de werknemer niet is nagekomen. Uit het genoemde krantenartikel blijkt dat de werkgever wordt verweten dat deze zijn werkneemster alleen in de zaak liet staan, geen camerabeveiliging had en ondanks meerdere verzoeken van de werkneemster geen overvaltraining voor haar heeft laten verzorgen. Cijfers over hoeveel aansprakelijkheidsstellingen er plaatsvinden door werknemers van werkgevers waarbij vanwege een overval of andere vorm van criminaliteit de werknemer letselschade heeft opgelopen, zijn mij niet bekend.

¹ Algemeen Dagblad, 3 september 2012

Vraag 3

Deelt u de mening dat in eerste instantie deze schade verhaald zou moeten worden op de dader? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3

In zijn algemeenheid vind ik dat de materiële en immateriële schade die wordt aangericht, verhaald moet worden op de dader. Omstandigheden kunnen zich echter voordoen waarbij dit niet lukt, bijvoorbeeld als de dader niet gevonden is.

Ook kan de werkgever vanwege zijn eigen tekortschieten de aansprakelijkheid erkennen of door de rechter worden veroordeeld tot het betalen van schadevergoeding aan de werknemer.

Vraag 4

Kan de werkgever of diens verzekeringsmaatschappij in het geval de dader niet zelf de schade vergoedt via de door u instelde regeling een voorschot op de schade krijgen waarbij de Staat de claim op de dader overneemt? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

Indien de veroordeelde die een schadevergoedingsmaatregel opgelegd heeft gekregen niet of niet volledig binnen acht maanden aan zijn verplichting heeft voldaan, keert de staat bij delicten die onder de regeling vallen, het resterende bedrag uit aan het slachtoffer dat geen rechtspersoon is (artikel 36f, zesde lid, van het Wetboek van Strafrecht). Dit betekent dat de voorschotregeling van toepassing is in zaken waarin een schadevergoedingsmaatregel ten behoeve van de betaling aan het slachtoffer zelf is opgelegd. Een schadevergoedingsmaatregel kan alleen worden opgelegd ten behoeve van het slachtoffer – degene die als rechtstreeks gevolg van een strafbaar feit schade heeft ondervonden (artikel 51 a, eerste lid, Wetboek van Strafvordering) of diens nabestaanden. Een werkgever of een verzekeringsmaatschappij zijn geen slachtoffer van het strafbaar feit in de zin van de wet. Hun schade is indirecte schade. Om die reden zijn zij uitgesloten van de voorschotregeling.